

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01202/2011-01
Дана: 19.10.2011.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору [. . .] **Ј.Л.** из **Пожеге**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 19.октобра 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Ј.Л.** из **Пожеге** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 06-00-37/2009 од 25.12.2009.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

[. . .] **Ј.Л.** је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Окружном суду у Ужицу, истовремено обављао и дужност председника суда, подноси пријаву за избор у Виши суд у Ужицу, Апелациони суд у Крагујевцу и Апелациони суд у Београду.

Одлуком ВСС од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију.

Одлуком ВСС бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године став I тачка 352 престала је судијска дужност, а против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога:

- пропуштања да му се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у његову стручност, достојност и оспособљеност;
- Да му се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, одспособљеност и достојност, тако и у полгеду изабраних;
- Да се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима;
- Да му се достави одлука са разлозима
- Због пропуштања да му се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука

- Што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашене службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да му је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство

У погледу резултата рада наводи да је у посматраном периоду сматра да је судијску дужност обављао квалитетно.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, да је пропуштено да му се достави обавештење о постојању сумње у стручност, оспособљеност и достојност, да му је било ускраћено право на правично суђење.

Високи савет судства подносиоцу приговора није доставио образложену одлуку.

Поднеском од 27.01.2011.године подноси приговор Високом савету судства, а на одлуку од 25.12.2009.године, а из разлога већ датих у жалби Уставном суду. Даље истиче да је у целости испунио прописане услове из критеријума и мерила, па да је у посматраном периоду имао испуњеност оријентационе норме од 276,71%, да је поред КЖ и Кв предмета радио и предмете рехабилитације Рех, а који нису били нормирани и да при том нико од судија није хтео те предмете да ради, да је све предмете радио савесно и ажурно, да је био и председник одељења судске праксе, да није имао застарелих кривичних предмета, да поседује бројне сертификате о стручној оспособљености које је већ доставио уз пријаву, а да при том сви његови резултати су бољи од резултата изабраних судија, доставља збирни преглед резултата за посматрани период. Поред тога указује да ВСС није имао у виду да је обављао и дужност председника суда, а да је исти суд покривао 10 подручних судова, да је поред тога лично одлучивао о поднетим притужбама и да је по притужбама лично писао налоге судијама за поступање у предметима. Поред тога указује и на следећу чињеницу: приликом реизбора 1992.године није изабран за судију, иако је од колегијума Округног суда био предложен за председника суда, па је из тог разлога био принуђен да се посвети адвокатури. 2001.године поново је изабран за судију, а исте године и за председника Општинског суда, па 2003.године за судију Округног суда и 2006.године за председника Округног суда. Из ових чињеница његов неизбор сматра грешком.

Подносилац приговора се пред Комисијом Високог савета судства изјаснио на рочишту одржаном дана 22.09.2011.године, у изјашњењу у битноме остаје коднавода датих у изјављеном правномлеку и датим наводима у поднеску, указао је на своје кретање у каријери, а такође и делом о свом поступању као председнику суда.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 22.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Окружног суда у Ужицу, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност у Окружном суду у Ужицу, истовремено вршио и дужност председника суда, и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.године

Ки предмета укупно у раду 36 од тога 8 пренетих старих предмета, решено 14 од тога 2 стара.

Кри+Крм+Кри-пов+Кр укупно у раду 31 решено 2.

Км у раду 1 решен.

Кв у раду 240 решено 225 16 ожалбених 11 потврђених 3 преиначене 18,75% и 2 укинуте или 12,50%.

Кж предмета у раду 188 решено 167

Укупно остварење норме 329%

2007.године

Кв у раду 500 решено 480 54 ожалбених 47 потврђених 1 преиначене 1,85% и 6 укинутих или 11,11%.

Рех у раду 31 предмет, 30 решено

Кж предмета у раду 122 решено 76

Укупно остварење норме 205,80%

2008.године

Кв у раду 102 решено 102 3 ожалбене 1 потврђена и 2 укинуте.

Рех у раду 22 предмет, 20 решено

Кж предмета у раду 172 решено 171

Укупно остварење норме 162,37%

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства који је својом одлуком дао разлоге због којих постоји ова сумња, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум достојности и оспособљености, а из следећих разлога:

Судија у раду мора поседовати моралне особине које га чине достојним за вршење судијске дужности, па и свест о друштвеној одговорности судије а која извире из обавезе да у разумном року обезбеди судску заштиту права и слобода. Подносилац приговора је поступао као судија у другостепеним кривичним предметима, а према члану 393 став 2 Кривичног законика у другостепеном кривичном поступку предмети су морали бити решени у року до 4 месеца од дана пријема у другостепеном суду, као разумном року за решавање предмета. Подносилац приговора ове рокове није поштовао већ је предмете решавао и мимо датума пријема и ван прописаног рока. Као пример узео се 2007. година у којем је укупно решио 76 КЖ предмета, а преостало му је нерешено 46 предмета. Од тих решених 76 предмета у 39 предмета је прекорачио рок решавања предмета, као рецимо предмет Кж.70/2007 у коме је време трајања поступка било 10 месеци и 8 дана, потом Кж.172/07 време трајања годину дана, Кж.222/07 време трајања поступка 1 година 2 месеца и 23 дана, Кж.410/07 времетрајања поступка 11 месеци и 9 дана, Кж.450/07 време трајања 10 месеци, Кж.432/07 време трајања 11 месеци и 26 дана, као и други предмети у којима је време трајања поступка трајало од 4 месеца до 10 месеци у 2007. години. Оваквим поступањем у првом реду подносилац приговора је директно прекришио законску одредбу која га у сврху решавања предмета у разумном року обавезује на хитност у поступању, а при том у довољно примереном року, да и према броју предмета је исте могао решавати благовремено. Друго овакво поступање указује и на недостатак довољне оспособљености, односно само добрим познавањем процесног и материјалног права се може обезбедити благовремено и ефикасно решавање судских предмета, а на тај начин и ефикасна заштита слобода и права. При том имајући у виду да је подносилац приговора према броју пријема предмета решавао предмете прекоредно, што указује и на непоштовање Судског пословника који га обавезује да предмете у рад узима према датуму пријема предмета у суду. При свему овом Високи савет судства је имао у виду број и врсту предмета којима је подносилац приговора био задужен, чињеницу да је у раду имао помоћ судијског помоћника, али и чињеницу да је истовремено и вршио дужност председника суда, па ценећи све ове околности нашао да ничим није могло да оправдано допринесе оваквом начину поступању у предметима.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка достојности, из члана 8 став 3 у вези са чланом 14 став 2 Одлуке о критеријумима и мерилима и оспособљености, из члана 14 став 1 тачка 8 Одлуке о критеријумима и мерилима за утврђивање стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду. Жалба се изјављује путем Високог савета судства.

ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
Мирјана Ивић

Доставна наредба

1. Подносиоцу приговора
2. Архиву ВСС

